

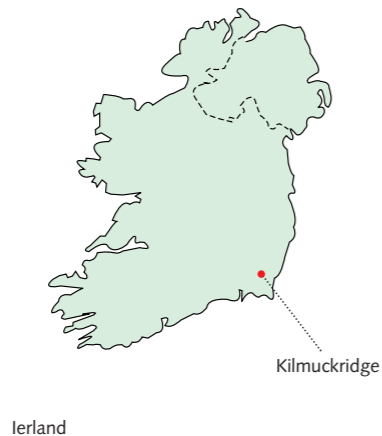
Zeventig zuivere witblauwen, deels afkomstig van de fokbedrijven De Saint Fontaine, Van de Wolvendreef en Van Terbeck, lopen in de Ierse velden. Oud-voorzitter van de Irish Belgian Blue Society, Anthony O'Connor, vertelt vol liefde over zijn Belgisch gearde veestapel.

Ik gebruik een stier pas als ik de nakomelingen gezien heb.' Een weinig opvallende uitspraak, ware het niet dat Anthony O'Connor hiervoor jaarlijks vanuit het Ierse Kilmuckridge naar België afreist. Met vier andere veehouders maakt hij tijd vrij om nazaten van Belgisch-witblauwstieren te aanschouwen. Een bezoek aan Ciney staat stevast op het programma. 'Om al die mensen en die stieren te zien op de markt in Ciney, dat is echt een indrukwekkend gezicht', verzucht O'Connor. 'En we bezoeken natuurlijk het KI-station.'

Het bekijken van nafok is het hoofddoel van de trip. In de opsomming van O'Connors stiergebruik passeren Gagnant du Moulin Derbaix, Despote de L'Eau D'Eppe, Brutal de Saint Fontaine en zijn zoon Elan de revue. Het klinkt onwennig; de met Ierse tongval uitgesproken Waalse en Vlaamse namen. Wanneer de veehouder spreekt over zijn aankopen van vaarzen, stieren en embryo's spelt hij de namen van bekende bedrijven als 'Van de Wolvendreef' en 'Van Terbeck'.

Zo gauw O'Connor echter buiten in de weide tussen zijn Belgische witblauwen loopt, is alle schroom omtrent zijn uitspraak verdwenen. 'Dat is Bally MacSimon Nora, een dochter van Osborne van Terbeck. Haar omvang, de lengte die ze toont, met daarbij een goed beengebied, dat maakt Nora voor mij een voorbeeldkoe. Ik verwacht dat ze stieren fokt die lang meegaan.' Het enthousiasme van O'Connor over de driejarige Nora leidde tot drie spoelingen, als resultaat hiervan werden respectievelijk 8, 13 en 23 embryo's gewonnen.

De spoelingen zijn uitgevoerd met de Cubituszoon Gitan du P'Tit Mayeur. 'Ik probeer op deze manier nog grotere, langere nakomelingen te krijgen. Osborne geeft normaal de hoogte die Nora heeft niet,

Ierland

Anthony O'Connor: 'Wanneer je doorschiet in fokken op bespiering, verliezen de dieren hun activiteit'

hoofdtak waar het vleesvee zich altijd naar moet voegen. Zo hebben onze Belgische blauwen een korter weideseizoen omdat we het gras voor de melkkoeien willen bewaren.'

Anthony O'Connor: 'Wat in België wint op shows is ongeschikt voor Ierse fokkers'

Ierse Belgische blauwen

daarom ga ik met Gitan opnieuw de hoogte in.' Dicht naast Nora bevindt zich Bally MacSimon Urki. Deze Brutaltelg kocht O'Connor als embryo van Jan en Marc Theunis, eigenaren van Van de Wolvendreef. 'De manier waarop Urki bespied is, maakt de invloed van Brutal duidelijk', stelt O'Connor.

Kruislingvaarzen als ontvangsters
Terwijl O'Connor zijn jeep door het heuvelachtige landschap naar een volgend perceel stuurt, vertelt hij kort over het melkvee dat hij passeert. 'We melken een quotum van 550.000 liter vol met gemiddeld 84 koeien. Dat blijft voor ons de

De Belgische blauwen hebben hun bestaan op het bedrijf van O'Connor te danken aan de melkveetak. In 1988 besloot de veehouder al zijn melkkoeien met het Belgisch-witblauwras te insemineren. De kruislingkalveren leverden op dat moment veel geld op, terwijl de aankooprijzen van melkvaarzen laag waren. De eerste stappen op dit gebied leverden financieel goede resultaten en het mondde voor O'Connor uit in een liefhebberij voor het Belgische ras. Tegenwoordig krijgt een groot deel van de Holsteinkoeien nog steeds een Belgische blauwe als partner. De stierkalveren gaan op een leeftijd van circa vijf weken weg voor export, veelal met Spanje of

Nederland als eindbestemming. De kruislingvaarzen blijven in Kilmuckridge om daar minimaal twee afkalvingen als ontvangster voor Belgisch-witblauwembryo's te dienen. 'Wanneer ze twee keer gekalfd hebben, gaan ze naar Nederland voor de slacht. Dan leveren ze gemiddeld 2000 euro op. In Ierland zou ik voor deze dieren maximaal 1200 euro krijgen', vertelt O'Connor. In totaal bezit de veehouder 68 raszuivere koeien en per jaar houdt hij tien tot vijftien stieren aan voor verkoop in de fokkerij. Voor een dekrijpe stier van Bally MacSimon betalen de Ierse veehouders tussen de 2500 en 5000 euro. 'Het afgelopen jaar heb ik gemiddeld 3300 euro ontvangen', aldus O'Connor. 'De stieren die overblijven, gebruik ik op de koeien die niet met een KI-stier worden bevrucht.'

Belgische topdieren succesvol in de Ierse weiden

Embryodonoren Nora (v. Osborne van Terbeck) en Urki (v. Brutal)

druk dat ze in België ook wat terugkomen van de extreme bespiering.'

Volle zus van Brutal

Een aantal oudere dieren met enkele kalveren kijkt nieuwsgierig op wanneer onbekenden het weiland betreden. O'Connor geeft een paar korte fluittonen om de overenthousiaste bordercollië terug te roepen die het koppel koeien al naar huis wil drijven. 'Kijk, die hele lichte koe daar vooraan, dat is een volle zus van Brutal de Saint Fontaine. 'Het is een koe waar veel belangstelling voor is. Een kalfje uit haar leverde tot nu toe tussen de 2000 en 2500 euro op. Jammer genoeg spoelt ze erg slecht.'

Nog meer blijkt O'Connor gecharmeerd te zijn van Cubitusdochter Bally MacSimon Silent te zijn. Hij beschrijft haar correcte verhoudingen. Aansluitend geeft hij een korte schets van al haar koppelgenoten, de stalnaam Bally MacSimon consequent noemend bij iedere naam. Waar de stalnaam vandaan komt? 'Bally MacSimon betekend vrij vertaald "De plek van de witte kudde van Simon". De naam Simon komt regelmatig terug in de Ierse geschiedenis. En ach, wij Ieren hechten nu eenmaal aan het verleden.'

Christel van Raay

In de keuze van zowel KI-stieren als natuurlijke dekkende stieren staat langleeftbaarheid en activiteit van de dieren voorop. 'Langleeftbaarheid betekent voldoende hoogte en lengte in een dier, gedragen door een goed beendergestel. Hierbij moet je altijd de verhouding tussen beveelsheid en skelet in de gaten houden. Wanneer je doorschiet in bespiering verliezen de dieren hun activiteit', verklaart O'Connor. 'Wat deze eigenschappen betreft, volgen we in Ierland een betere weg dan in België. In ons land hebben we ook minder problemen met bevruchtingsresultaten.' Als oud-stamboekvoorzitter van de 'Irish Belgian Blue Society' heeft O'Connor geleerd kort en bondig zijn ideeën weer te geven, zonder daarbij een blad voor de mond te nemen. 'Begrijp me niet verkeerd, België telt een groot aantal geweldige dieren, maar wat daar wint op shows is niet geschikt voor de Ierse fokkerij. En ik krijg langzamerhand de in-

